

РЕШЕНИЕ

№ 15527

гр. София, 27.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 20.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **1130** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 155, ал. 2 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия /ЗОБВВПИ/.

Образувано е по жалба на И. К. В., чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ап.30, срещу Решение № 229000-22359/16.11.2023г. на началника на 05РУ –СДВР, с което е отнето разрешението за носене, употреба и съхранение на огнестрелно оръжие.

В жалбата е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно и издадено при допуснати съществени процесуални нарушения. Моли се решението да бъде отменено. В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът - Началникът на 05РУ –СДВР – в съдебно заседание и в представени по делото писмени бележки, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Административен съд София-град, III отделение, 49 състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На 23.06.2023 г. И. К. В. подал заявление до началника на 05 РУ-СДВР за подновяване срока на валидност на издаденото му разрешението за съхранение, носене и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие. В заявлението е посочено, че оръжието

е необходимо за самоотбрана.

С докладна записка от 12.07.2020 г. /лит 33 от делото/ началникът на група КОС в 05РУ-СДВР е уведомен, че е извършена проверка по подаденото от жалбоподателя заявление, като е установено, че за него има въведени данни по ДП № ЗМ-1024/1991 г. по описа на 05РУ-СДВР на основание чл. 194, ал. 1 от НК, като то е осъждано условно за срок от 1 година от РС Пловдив. Посочено е, че лицето няма извършена полицейска регистрация.

С докладна записка от 20.07.2023 г. /лит 23 от делото/ ПИ е докладвал на началника на 05 РУ-СДВР, че жалбоподателят желае да му бъдат възстановени правата за носене и съхранение на личното му огнестрелно оръжие, като е приложил копие на постановление на РП-К., от което е видно, че на същия наложено наказание лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца на осн. Чл. 343в, ал. 1 от НК, като наказанието е изтърпяно. С цитираното постановление наказателното производство спрямо лицето е прекратено.

С докладна записка от 03.11.2023 г. /лист 18 от делото/ мл. инспектор в група КОС, 05 РУ-СДВР е докладвал на началника на 05 РУ-СДВР, че лицето е подало възражение срещу писмо № 229000-15196/2023 г., с което е уведомено за започнало административно производство по отказ за издаване на разрешение на основание чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ.

При тези фактически данни е издадено Решение № 229000-22359/16.11.2023г. на началника на 5РУ –СДВР, с което е отнето издадено на лицето разрешение за носене, употреба и съхранение на огнестрелно оръжие.

По делото са разпитани като свидетели Е. И. В. и Й. П. Еринска.

От показанията на свидетеля В. се установява, че жалбоподателят е негов баща и живеят заедно в [населено място], което се намира в подножието на С. планина. След техния имот започва гора, а къщата се намира извън селото във вилна зона. Зимата се е случвало да го преследват диви животни, когато е отивал към колата си. От входа на къщата до колата отиват с мачете и брадва за самозащита от дивите животни. В района има и бежанци. По данни на съсед в близост има къмпинг на бежанци.

От показанията на свидетеля Еринска се установява, че жалбоподателят живее в [населено място] след К.. Тя ходи често там. Къщата на жалбоподателя е изолирана. Вечер там се чуват чакали. Когато се прибират с колата се виждат диви животни. Според слухове, има и преминаващи емигранти.

От жалбоподателя в хода на съдебното производство са представени допълнителни писмени доказателства /лист 42-44 от делото/

При така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град, III отделение, 49 състав прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149 от АПК от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

По валидността на акта:

При извършената цялостна служебна проверка за законосъобразност на оспорената заповед, съгласно чл. 168 от АПК съдът намира, че административният акт, предмет на настоящото дело е издаден от компетентен орган – началника на 05 РУ – СДВР. Съгласно чл. 155, ал. 1 от ЗОБВВПИ, при настъпване на някое от обстоятелствата по

чл. 58, ал. 1, т. 2 - 8 или при отпадане на основателната причина по чл. 58, ал. 1, т. 10 издаденото разрешение се отнема с решение на органа, издал разрешението.

Оспореното решение отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Същото е издадено в законоустановената писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването му. В административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. С оглед на горното, съдът намира, че не са налице пороци, водещи до нищожност на оспорения административен акт.

По процесуалната и материална законосъобразност:

В оспореното решение като основание за отнемане на разрешението за носене, употреба и съхранение на огнестрелно оръжие е посочена разпоредбата на чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ.

Съгласно чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ разрешения за придобиване и/или съхранение на взривни вещества и пиротехнически изделия, разрешения за придобиване, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях не се издават на лице, което няма основателна причина - самоотбрана, ловни цели, спортни цели, културни цели, колекциониране и оръжейна сбирка, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение. Видно от текста на цитираната правна норма административният орган действа в условията на обвързана компетентност и липсата на обстоятелства, посочени в цитираната разпоредба са предпоставка да бъде отказано издаването на разрешение за придобиване, съхранение или носене и употреба на огнестрелни оръжия.

Доказването на необходимостта от притежаването, носенето и съхранението на огнестрелно оръжие за някоя от изрично изброените в закона цели е задължителен елемент от фактическия състав по разрешаване на дейност по ЗОБВВПИ. В случаите на издаване на разрешение, респ. на продължаване на срока за носене на оръжие законът е възложил в тежест на заявителя да обоснове искането си, като представи съответните доказателства в зависимост от конкретното основание, посочено от него, от които да е видно, че действително е налице основателна причина, обуславяща издаване на исканото разрешение. В оспорения административен акт органът е изложил доводите, поради които са налице предпоставките по чл. 155, ал. 1, вр. с чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ за отнемане на издаденото разрешение за носене, употреба и съхранение на огнестрелно оръжие.

Анализът на разпоредбата на чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ налага извод, че съответното физическо лице, което иска подновяване на разрешение за съхранение и носене на огнестрелно оръжие, трябва в писмен вид да изложи конкретни факти и обстоятелства, които да обосноват несъмнено извод, че неговите или на членове на семейството му, живот, здраве и имущество са персонално застрашени по начин, който изисква тяхната охрана и отбрана посредством огнестрелно оръжие и необходимите за ползването му боеприпаси. Наличието на такава нужда, представляваща основателна причина, е въведена от законодателя като необходима предпоставка, за да се разреши на физическо лице придобиването и притежанието на огнестрелно оръжие. В конкретния случай жалбоподателят не е посочил конкретни факти и обстоятелства за необходимостта му от самоотбрана.

В хода на административното, както и в хода на съдебното производство от лицето не са ангажирани доказателства, в подкрепа на твърденията му, че е налице заплаха за

него, която да обосновава необходимостта от носене и употреба на оръжие. Такива факти не се установяват и от свидетелските показания. Обстоятелството, че жалбоподателят живее в [населено място] в къща, намираща се във вилната зона, както и факта, че има диви животни и емигранти, не обосновават наличието на пряка и непосредствена заплаха за живота и здравето на жалбоподателя. В производството по издаването на оспореното решение от лицето не са посочени данни за посегателства, обуславящи необходимостта от самоотбрана. Твърдяната нужда на заявителя не е основание за продължаване на срока на издадено разрешение за съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие. Липсват доказателства, за конкретни действия, застрашаващи личната безопасност на лицето и целостта на неговото имущество.

Съгласно Тълкувателно решение (ТР) №16/31.03.1975г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд (ОСГК на ВС) не е необходимо издаването на административния акт да съвпада по време с излагането на съображенията, по които административният орган е стигнал до едното или другото разрешение. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт или да бъдат изложени допълнително, когато с това се постигат целите, които законодателят е преследвал с изискването за мотивиране. Съдът приема, че макар и в оспорения административен акт органът не е изложил доводите, поради които лицето не отговаря на изискванията на закона, от съдържащите се в административната преписка доказателства е видно, че отсъстват данни, които да обосноват необходимост от придобиването на огнестрелното оръжие за самоотбрана от страна на жалбоподателя. За да е налице доказана необходимост за придобиване, съхраняване и носене на оръжие по смисъла на чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ, е необходимо да съществува конкретно застрашаване и опасността да е реална и постоянна. Такива данни по отношение на жалбоподателя не са налице и не бяха доказани и в съдебното производство.

Предвид изложеното, оспореното решение е правилно и законосъобразно, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора следва да бъде уважено искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съобразно разпоредбата на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, вр. с чл.144 от АПК, в размер на 100 лв.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София-град, III отделение, 49 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. К. В. срещу Решение № 229000-22359/16.11.2023г. на началника на 05РУ –СДВР, с което е отнето разрешение за носене, употреба и съхранение на огнестрелно оръжие.

ОСЪЖДА И. К. В., ЕГН [ЕГН], с адрес:гр.С., [улица], вх.Б, ап.8, да заплати на СДВР сумата в размер на 100.00 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи обжалване, с касационна жалба, пред Върховен административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: